

परीत्यादि । ततोऽनन्तरं कपयएव नागाहस्तिनोमुदितस्य भ०
हृष्टस्याङ्गदस्याज्ञया मधुकाननं सुधीवसोद्यानं दुधुवुः कम्पित
वन्तः मधुवनं भङ्ग्या भुक्तवन्तइत्यर्थः कीदृशाः परिखेदिता
मर्दिताविन्ध्यपर्वतस्य वीरुधोलतायैः ते तथा परिपीतं निर्मलं
निर्झरजलं यैः नागाः कामनं धुन्वन्त्येवेति रूपणमर्द्धरूपकमि
त्युक्तं कपिनागाइत्युत्तरार्द्धे रूपितं नतु पूर्वार्द्धे ॥ २८ ॥

विटपिमृगविषादध्वान्तनुदानरार्कः प्रियवचन
मयूखैर्व्वेधितार्थारविन्दः । उदयगिरिमिवाद्रिं संप्रमु
च्याभ्यगात् खं नृपहृदयगुहास्थं घ्नन् प्रमोहान्ध
कारं ॥ एतदन्वर्थोपमायुक्तललामकं ॥ २९ ॥

विटपीत्यादि । वानरार्कः वानरोऽर्कइव वानरार्कः उदयगि ज०म०
रिमिवाद्रिं पर्वतं महेन्द्रं संप्रमुच्य खमाकाशमभ्यगात् अभिगत
वान् विटपिमृगाणां योविषादआसीत् कथं सीतान्वेषणीयेति स
ध्वान्तमिव तं नुदतीति किप् प्रियवचनानि मयूखाइव तैः करण
भूतैः बोधितमर्थारविन्दं येन अर्थः सीतोपलब्धिः सीऽरविन्द
मिव नृपहृदयं गुहेव तत्र तिष्ठतीति नृपहृदयगुहास्थं प्रमोहो
विषादोऽन्धकारइव तं घ्नन् हनिष्यन् वर्त्तमानममीपत्वात्
भविष्यति लट् । एतदिति रूपकं अन्वर्थोपमया युक्तं ललाम
नाम यतउदेत्यस्मादित्युदयः अकर्त्तरि चकारके सच् स चासौ